

ПОЛ ВЕРЛЕН О, ТЪЖЕН, ТЪЖЕН СЪМ...

Част 0 от „Песни без думи“

Превод от френски: Кирил Кадийски, 1994

chitanka.info

*О, тъжен, тъжен съм зарад една,
зарад една обичана жена.*

*Утеха не намерих и веднага
сърцето ми отчаяно избяга.*

*Сърцето ми... душата ми — и тя,
побягнала от нея, отлетя.*

*Утеха не намерих и веднага
сърцето ми отчаяно избяга.*

** * **

*Сърцето ми, сърцето ми тревожно
душата питаше: Нима възможно,*

*нима възможно е, нима съдба ни е
това надменно горестно изгнание?*

*И аз не знам — отвърна тя — как стана,
та двамата попаднахме в капана:*

*веднъж изгнан, до нея да си вече
и пак, и пак безкрайно надалече.*

ЗАСЛУГИ

Имате удоволствието да четете тази книга благодарение на *Моята библиотека* и нейните всеотдайни помощници.

МОЯТА БИБЛИОТЕКА

<http://chitanka.info>

Вие също можете да помогнете за обогатяването на *Моята библиотека*. Посетете **работното ателие**, за да научите повече.